

Balgte bleve paa Formandens Forslag: Jørgensen, Røhr, E. Rasmussen, A. Nielsen, Veth-Espensen, A. R. Sørensen, S. Bojesen, Kosleff, Berntsen, Højmark, Rørdam, Dinesen, Trolle, Wagner og Winblad.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 8de Maj 1894 om Afgang til at afløse Tiender.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2749—50).

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Som bemærket ved Lovforslagets Indbringelse, er det aldeles overensstemmende med det Forslag, som af mig blev indbragt i forrige Samling om samme Emne. Da Forslaget i Fjor var til første Behandling, havde jeg Vejlighed til ret udførlig at udtale mig om samme, og da jeg kan henholde mig med Hensyn til Lovforslagets Begrundelse til de Udtalelser, der bleve fremførte af mig, og ikke finder det rigtig atter at gentage dem i Aar, kan jeg ved denne Vejlighed indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Formaålet med Lovforslaget er jo paa bedst mulige Maade at lette Tiendeafløsningen saa meget, som det kan lade sig gøre uden derved at forøge Statskassens Udgift ud over, hvad man ved Tiendelovens Behandling i 1894 fra alle Sider var enig om kunde være passende for Statskassen at ofre i den Retning, nemlig ca. 3 pCt. af Afsløsningssummerne. Siden Forslaget i Fjor var til første Behandling, er Kurjen paa 3 pCt.s danske Statsobligationer desværre falden ikke saa ubetydelig, saa dersom dette Forslag, der nu er til Behandling, i dette Øjeblik blev Lov, vilde det ikke i Øjeblikket kunne bringe saa store Fordele for eventuelle Tiendeafløserne, som Forslaget kunde have bragt i Fjor, da det blev forelagt. Stor er Forskellen alligevel ikke, men det er jo noget, man ved paa Forhaand, at Kurjer ere af den Slags Ting, der gaa op og ned; og lige saa sikkert det er, at der vil komme den Dag, da Kurjen vil blive endnu lavere, end den er i Øjeblikket, lige saa sikkert vil den Dag ogsaa komme, hvor Kurjen igen vil være væsentlig højere. Men selv som

Kurjen er i Øjeblikket, vilde der kunne vides en ikke saa ganske uvæsentlig Forskel for Tiendeafløserne, om dette Forslag kunde blive til Lov. Da Forslaget var til første Behandling i Fjor, nævnte jeg adskillige Eksempler paa, hvilke Fordele Forslaget, om det blev til Lov, kunde hde Tiendeafløserne under forskellige Kurjer. Jeg skal ikke komme udførlig ind paa dette, men jeg finder det rigtig blot at nævne et Par Tal. Dersom 3 pCt.s Statsobligationer kunde afhændes til Kurs 95 — i Øjeblikket noteres de paa Kjøbenhavns Børs 94½ à 96, saa man kan gaa ud fra, at den Kurs, de kunne afhændes til for Tiden, ikke meget vilde afvige fra 95 — saa vilde Tiendeafløserne, der fik Midlerne til Tiendelaan tilvejebragte paa denne Maade, slippe med en aarlig Udbytte til Forrentning og Afdrag af ca. 3½ pCt. i 60 Aar, medens de efter den gældende Lov skulde svare 4 pCt. aarlig i samme Tidrum; og kunde de 3 pCt.s Obligationer afhændes til 97, saa vilde Tiendeafløserne slippe med ca. 3½ pCt. aarlig i 60 Aar, medens de, som sagt, efter den gældende Lov skulle svare 4 pCt. i dette Tidrum. Det er altsaa meget væsentlige Besparselser, der vilde kunne fremkomme for Tiendeafløserne, om Forslaget kunde blive til Lov, naar Obligationerne kunne afhændes til saadanne Kurjer som 95—97 eller der over. Det er en Besparselse, som, naar man kapitaliserer den, svarer til henholdsvis 2 à 2½ Gange Aarsudbytte af den afløste Tiende, altsaa en meget væsentlig Besparselse. Jeg skal for øvrigt ved denne Vejlighed indskrænke mig til paa det bedste at anbefale Lovforslaget til den høje Regerings- og Rigsdags Velvilje. Det er Forslagsstillerens Opfattelse, at Forslaget, hvis det bliver til Lov under gunstige Kursforhold, og ogsaa under de Forhold vi have for Tiden, der slet ikke kunne betegnes som ugunstige, vilde virke meget væsentligt til at fremme og lette Tiendeafløsningen, og vi ønske jo alle at faa Tienden afløst. I hvert Fald forekommer det os, at der bør ske en Ændring i Tiendeafsløsningslovens § 15, der jo bestemmer, at Midlerne til Tiendelaan skulle tilvejebringes ved Udstedelse og Salg af 3½ pCt.s rentebærende Statsobligationer, uanset hvordan Kurjen er. Det er ogsaa en Opfattelse, som hele Udvalget, der var nedsat i Fjor — det fremgaar af den Betænkning, der blev afgivet ved Samlingens Slutning — var enig om. Og ligeledes var det store Flertal af Udvalget enig om, at den Fordel, der kunde indvindes ved Tilvejebringelsen af Midlerne til Tiendelaan ved Udstedelsen af 3 pCt.s